

TERCIÁŘSKÉ LISTY

prosinec 2024

Zpravodaj MBS SFRŽ Plzeň

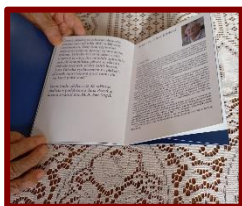

(Jen pro vnitřní potřebu MBS.)

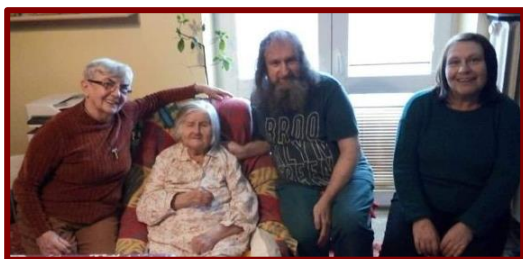

**Vyznamenání nejstarší členky
MBS SFRŽ Plzeň
sestry MUDr. Benigny Jiřínky
Křížkové, OFS**

Každoročně se v Plzni koná Galavečer Plzeňského kraje v Měšťanské besedě. Je to veřejné poděkování lidem, kteří se významně zasloužili o dobro ve svém okolí a v naší zemi. Mezi vyznamenanými osobnostmi byla letos i nejstarší

terciářka z našeho společenství sestra Jiřínka. Letos oslavila neuvěřitelných 99 let. Ocenění jí předával hejtman Plzeňského kraje MUDr. Kamal Farhan. Naše sestra byla za minulého režimu pronásledována STB za své postoje proti komunismu a hlásání náboženské svobody. Přesto se nebála veřejně vyznávat svoji víru i za cenu nemalých obětí. Proto jí byla za tuto činnost letos předána Čestná plaketa s podobiznou Jana Palacha. Na plaketi je toto heslo: „Člověk musí bojovat proti tomu zlu, na které právě stačí.“ Je to heslo i pro každého z nás. Jiřínko, patří Ti velká gratulace. Pokoj a dobro! *(Anežka Jana Pachnerová, OFS)*

**20. 11. 2024 odešla
k našemu Pánu
sestra Blanka Ludmila Škodová,
OFS**

Ludmila Anna Srbová, OFS: Vzpomínka na Blanku Ludmilu Škodovou, OFS

Přeji všem dobrý den a přiznávám, že jste mě trochu zaskočili. Rodinu Škodovou jsem znala ještě z doby předrevoluční. Vždy jsme se vídávali pravidelně v kostele, prožívala jsem s nimi i velmi těžké chvíle, kdy přišli o jednoho ze synů (přikládali to větší liberalizaci, která nastala v Plzni po příchodu mladých kaplanů, to píšu jen jako dokreslení). Lidka spotřebovala myslím ještě víc energie na to, aby se s tím vyrovnala než otec Josef. Oba to ale hodně poznamenalo a vnímala jsem, jak se radost vytrácela z jejich života. Myslím, že to ale byla i františkánská spiritualita, která je v tom posunula k lepšímu, takže zase našli sílu a správný směr. Když pak ovdověla, našla otevřenou náruč u syna Václava, který se posléze oženil, a u jeho manželky Marušky, a především u jejich 3 dětí. Její sepjetí s terciáři nepřestávalo, i když už jí věk nedovolil zúčastňovat se našich setkání, ale mnohokrát jsem je potkávala u dominikánů, kam ji Vašek vozil na vozíku, protože tam byl ideální přístup a mše svatá večer, takže to zvládal i po práci. Stáří a nemoc ale postupovaly, a tak Václav přerušil zaměstnání a věnoval se mamince nejen jako syn, ale i obětavý pečovatel a ošetřovatel. Ještě letos byli pravidelnými návštěvníky sobotní mše svaté v Domově sv. Jiří, kam ji vždy dovezl, a i když už toho moc nenamluvila, její úsměv a rozzářené oči dokazovaly, že ví a je jí dobře ... Velmi se radovali i z možnosti uctít františkánkou mariánskou ikonu doma, pravidelně udržovali s námi spojení i přes Terciářské listy a přispívali i na naše aktivity.

Její tělesná schránka bude odpočívát v rodinném hrobě v jejím rodišti v Křečově, ale v duchovním spojení určitě s námi zůstane. RIP

Tak to je pár požadovaných vět a k tomu ještě moje osobní veselá vzpomínka. Když mně bylo 60 let, Lída mi gratulovala a dodala uznale: „Aničko, Ty až umřeš, to bude slávy ...“. Tak jsem jí to teď snad vynahradila. Pokoj a dobro.

Anežka Jana Pachnerová, OFS: Milé sestry, milí bratři, dnes jsme se důstojně rozloučili s naší dlouholetou terciářkou, sestrou Blankou Ludmilou Škodovou v kostele Nanebevzetí Panny Marie, u františkánů. Na památku posílám pár fotografií pro vzpomínku. Moc děkuji za krásnou mši svatou! Ať ji Pán přijme k sobě a potěší její nejbližší.

**Mezinárodní rada Sekulárního františkánského řádu
XVII. generální kapitula OFS, Řím 9.–17. listopadu 2024**

Závěrečné poselství:

Odpovídající na Kristovo volání, ve společenství s církví, kterou založil, a povolání darem spirituality zděděným od sv. Františka z Assisi, se zástupci OFS a YOUFRA, sekulárních františkánských bratrských společenství z celého světa, setkali jsme se v Římě na XVII. generální kapitule, abychom uvažovali a rozhodovali o budoucnosti našeho řádu.

Jsmo naplněni radostí z poznání, že jsme milováni Bohem a že jsme stvořeni pro lásku, a proto cítíme potřebu poslat silné poselství všem: **VY JSTE LÁSKA!** Vy, muži a ženy, kteří každé ráno vstáváte do práce, školy, zapojujete se do sociálního, ekonomického, politického a kulturního života. Vy, dospělí, mladí, děti ... s jistotami i pochybnostmi o své historii; se sny, nadějemi a obavami... Každý jeden z vás, vězte: **Jste láska a jste milováni!**

Bůh vás miluje a od chvíle, kdy na vás poprvé pomyslel a povolal k životu, až do dnešního dne vždy zachovával svou lásku a věrnost. **Není vzdálený ani nepřítomný:** doprovází vaše dny a sdílí vaše radosti i bolesti. Objevujete lásku, kterou nám projevuje v každodenním životě, můžeme říct, **že jsme skutečně živí, jen pokud milujeme.** Tak jako František viděl Ježíše a byl ohromen pohledem na velkou lásku, kterou byl milován, nechme se i my pohnout, inspirovat Ježíšem i sebou navzájem! **Ať naše životy a skutky prohlašují všem: „Bůh vás miluje! I já vás miluji!“**

Jediným přáním našeho serafinského otce sv. Františka bylo, **aby všichni lidé plně odpovídali na milost,** kterou dostali jako synové Boha v Synu **a stali se skutečnými bratry mezi sebou.** Ve světle naší Řehole a způsobu života si vždy uvědomujeme **důležitost každodenního obrácení.** Dovolme, abychom byli přeměněni a obráceni **skrze naše bratry a sestry. Zachovejme ducha lásky v našich bratrských společenstvích,** abychom v každém člověku rozpoznali osobu hodnou úcty. Sdílejme františkánskou spiritualitu a vložme veškerou naši sílu do **obnovy bratrských společenství,** abychom se stali **významnými a viditelnými v církvi a společnosti.** Svědectví bratrů a sester, která nám ukazují příklad přijímání Boží vůle i v nesnázích života, nám mohou pomoci více věřit a spoléhat se na Boha.

Bratři a sestry, uvědomme si, že **opravdová a hluboká láska k sobě navzájem, služba bratrům a sestrám a naše vlastní pokora** nám mohou pomoci překonat všechny problémy a výzvy v našich bratrských

společenstvích. Tímto způsobem budeme schopni přivádět ostatní – děti, mladé a rodiny – blíže k Bohu a církvi. To, co nám umožňuje obnovovat církev, je **společná cesta, pokorné srdce** a společné hledání a rozlišování Boží vůle. **Ale musíme začít sami od sebe!**

Když věříme a vyznáváme, že plného života můžeme dosáhnout jen láskou a schopností proměňovat sebe sama zevnitř a jako důsledek také obnovovat a přeměňovat naše bratrská společenství, jsme si vědomi, že **příležitostí a nadějí pro svět je LÁSKA**, o které jsme během těchto dnů uvažovali. Jsme povoláni přinést **Evangelium do našich životů** a naše životy do Evangelia. Jak toho dosáhnout? Tím, že **vykročíme z našich známých a bezpečných zón**, protože jsme povoláni žít **VE SVĚTĚ** a se světem. Jak na to? Tak, že **upřeme svůj pohled na Něho**, na téhož, na kterého zaměřil svůj pohled František, když byl povolán obnovit církev. Tentýž Bůh vložil do naší přirozené svobody skutečný zázrak, **schopnost odpovídat láskou**, což přináší výzvu ochotně **dávat život za druhé**. Ve stejném zázraku **nás On proměňuje** blízkostí své lásky pro ty, kteří jsou nám blízcí i vzdálení. On se **těší** z radosti dítěte, které roste v bezpečí, a **pláče** pro nenarozené i opuštěné, pro nechtěné děti; **tančí** v radosti mládí s nadějí, ale **cítí osamělost** mladého člověka, který se izoluje strachem a apatií. Bůh si váží potu toho, kdo pracuje pro obživu své rodiny, a **soucítí s těmi**, kdo trpí nezaměstnaností. Kráčí plodnou cestou klidu a **hledá v ruinách** války ty, kteří se snaží přežít. Sedá si k rozhovoru v domě těch, kteří si užívají stability, ale **kráčí i s migranty**, kteří hledají své možnosti. Drazí bratři a sestry, **není to to, co máme dělat?** Jsme povoláni žít?

Ano, je to tak!

Proto je naše poselství a naše slova také **silnou výzvou**: nechme se **proměnit** Boží láskou. **STAŇME SE LÁSKOU** pro naše bratry a sestry, **milujme naše bratrská společenství** – naše bratry a sestry **v pokoře našich srdcí**. Pojdme, **kráčeje spolu**, hledejme a rozlišujme v bratrství cestu, která vede **k dokonalé lásce a milosrdenství**.

Adventní rekolekce s P. Šebestiánem Pavlem Smrčinou, OFM

Žít na tomto světě, ale ne tímto světem ...

30. 11. 2024 ve farním sále u PMN v Plzni

Byla bohatá účast z vícera bratrských společenství: nás plzeňských bylo 12, sušických dokonce 16, černošických 6 a sokolovští 2. Dopoledne proběhly dvě Šebestiánovy promluvy s časem k usebrání a adoraci, ve dvanáct hodin se konala mše svatá a po obědě (pizza z blízké pizzerie) byl čas pro výměnu zkušeností z jednotlivých společenství, které

moderoval bratr František Vladimír. Setkání bylo uzavřeno modlitbou růžence. Zájemce pak doprovodil bratr Ludvík Milan na prohlídku nově vytvořené terciářské poustevny a knihovny v prostorách kláštera. Poděkování všem, kteří donesli pečené, sladké i slané k čaji a kávě, kterých se vypilo neuvěřitelných 10 konvic kávy z 1 kg mleté kávy a patnáct konvic čaje. 😊 (*Františka Marie Ludmila Kučerová, OFS*)

Účastníci rekolekcí se při výměně zkušeností vyjadřovali ke dvěma otázkám:

1) **Jak hodnotíte dnešní duchovní obnovu s br. Šebestiánem?** Odpovědi byly pozitivní, hlavně způsob promlouvání se lidem líbil - jednoduchá slova bez odborných teologických výrazů, hodně příkladů ze života, spoléhání se na Ducha svatého.

2) **Jak vidíte setkávání a sblížení se MBS v rámci oblasti?** V odpovědích bylo vidět, že lidé si to přejí a do budoucna jistě uvítají společné aktivity. Upozornilo se také na to, že kalendáře aktivit v rámci celého národního společenství a jednotlivých MBS jsou již docela zaplněné a to by mohlo být problémem - najít vhodný termín pro konání jakékoli společné aktivity. Velice kladně bylo hodnocené setkání všech františkánských řeholí a společenství. Poněkud se rozcházejí názory na získání a zapojení mládeže do františkánského sekulárního řádu. ČR je jediná země v okolí, která nemá františkánskou mládež. Jedni říkali, že je lepší mladé přitáhnout těmi organizovanými činnostmi, které je zajímají, tj. přiblížit řád mladým. Druzí říkali, že máme plně žít františkánskou řeholí a Duch svatý se postará a mladé přitáhne. Můj závěr je, že obojího je potřeba, protože pokud budeme plně žít františkánskou řeholí, tak tam bude automaticky Duch svatý a zároveň se budou také realizovat činnosti, které mladé přitáhnou. (*František Vladimír Tykvart, OFS*)

Poznámky ze Šebestiánových promluv:

1. promluva

Kdybych to býval věděl, tak bych sem byl nechodil. 😊 (*Šeba se domníval, že bude jen pár plzeňských.*) První, co mě napadá: Pestrost

života. Měla by z nás vyzařovat schopnost žít v různých prostředích a zůstat františkány, umět jednat s různými a v různém jako svatý František (s králi i s bezdomovci). Včera jsem měl pestrý den – zpověď v rodině, úmrtí, návštěva v nemocnici, ještě někdo zavolá a vyhubuje – různé trampoty. Nesnažit se, aby svět žil podle nás, ne já, ale ty se změň. Cílem je nedělat z ničeho problém. Místo toho si postěžuji, nadávám ... jsme takoví jájínkové. Je třeba se těšit na to, co Pán chystá, těšit se i na kříže. Hlavně ať se tady mám pěkně a vy ostatní se přičiňte, jinak jsem nespokojený, našťvaný, neschopný, nešťastný, agresivní ... - kdo to má vydržet? Já bych byl milující, ale vy jste takoví, jste zlí. Jim je třeba odpustit, ne mně.

Františkánství je pokora, že já v sobě nesu hříchy. Neodsuzuji své okolí. Jsme řád kajícníků. Já jsem ubožák. Kdyby ostatní dostali tolik milostí, co já. Není to sebemrškačství, ale pravdivý pohled na sebe sama.

Ježíš sdělil svaté Faustýně – kdybych ti ukázal pravý stav tvého nitra, zemřela bys hrůzou. Spatřili bychom, jak jsme nehodní. Svatý František: kdo jsem já a kdo jsi Ty, Bože. Nejsme ještě připraveni, proto máme scénář očiště. Musíme se uschnout, očistit, abychom mohli do nebe. Cítíme se být pozváni na cestu, abychom dozráli, činíme pokání.

Odmítáme prorocké hlasy. Musíme mít Ducha. Jinak je to výprodej křesťanství. Všechny ty různé akce a reklamy. Mám kamarády truhláře, jsou zruční a neshánějí si zakázky, lidé chodí sami a oni mají pořád co dělat. Tak by to mělo být i s církví. Máme se obrátit k Bohu a čerpat z pramenů spásy. Začít nový život. Nehrát si na tgo, že už jsme v církvi dlouho a mazáci.

Františkánství je nechtít měnit své okolí, ať si žije, jak chce. Ale: Pane, co mám dělat já? Vynechme zbytečné řeči, ale bavme se o tom, jak milujeme Pána. Obzvlášť když vyjdeme po mši z kostela, hned přepneme do běžného života. Deset minut po mši je pro faráře těch nejdůležitějších – komunikační a organizační změť. Není čas se vrátit k obsahu mše.

První františkánští bratři chtěli, aby s nimi svatý František na Štědrý den večerel. Ten to odmítl. Pán Ježíš se přece narodil chudý. Buďme blázni pro Krista. To neznamená, abychom byli fanatici.

Je třeba s vírou přijímat okolnost.

Volala mi včera paní z Moravy. Přemýšlel jsem, proč mi volá. „Samonasírací“ spirála – mlčel jsem, poslouchal, přitakával. Pokusil jsem se zmínit její samolítost, agresivně na to reagovala, vyčítala ... a začala se zase litovat. Nesmím být arogantní, nesmím ji ponížít, ale nesmím se do toho nechat vtáhnout ... ale ten hovor byl důležitý – pro mě. Uchoval

jsem si pokoj, snášel jsem to přívětivě a pravdivě. Nakonec se mi omluvila, asi si to uvědomila, jaká byla.

Pán nás může použít jako nástroj.

Pastorační porady – všichni vědí, jak to dělat, ale nikdo to nechce dělat. No, tak to nedělejme, nemáme na to sílu, kapacitu ... nic se nestane. Kdo to po nás chce? Bůh, lidé, církve? Netlačme tu káru zbytečně. Položme si otázku – proč?

Přišel za mnou pán – manželka po 15 letech už se mnou nechce být. O vše jsem se postaral (barák postavil, hypotéku zaplatil ...). Kde se stala chyba? On nebyl moc kostelový, ale byl to férový chlap. Děti ho chtěly a on raději pracoval, odmítal je ... a k čemu mi to teď je? Manželka si vezme děti a nechá mi barák. On to slyšel a věděl, ale bylo pro něj jednodušší dělat chlapské věci, než aby se věnoval dětem. Kéž bychom byli poddajnější a přijímali bychom, dostalo by se nám více milostí. Buďte poddáni všem, nastavte druhou tvář, jdi s ním dále, než chtěl ... být tvárný, měkký, ale neoblomný vůči vztahu k Pánu. Jezte, co vám předloží ...

Všichni mají nějaké představy, co by chtěli dělat, a když to nejde, tak nebudu dělat nic. Není vždy řešením něco plánovat, i náhody jsou směrem. Možná jsme příliš ztěžklí, snad jsme příliš zahlcení, ztuhlí ...

Neteř čekala miminko, byla očekávána vada, odmítli testy a dítě zemřelo týden po porodu. Po dvou letech totéž, dítě zemřelo po třech hodinách, ale otec ji pokřtil Markéta Filoména. Naučili se přijímat zkoušku klidně, máme dvě děti u Boha. Není na koho se zlobit.

Nějaká žena v jiné mé farnosti měla těžký život, dvě děti. Byla zneužita a spáchala sebevraždu. Předtím měla chuť se nechat pokřtít. Po otravě byla na áru. Šel jsem za ní do nemocnice, byla v bezvědomí. Pokřtil jsem ji, probrala se. Později porodila dvě děti a žije dobře. Ta žena „vstala z mrtvých“. Neměl jsem ambice, jen jsem ji pokřtil.

Včera jsem šel za Čertem, bezdomovcem. Byl v bezvědomí, jen jsem se za něj pomodlil. Venku byly dvě cikánečky ... to on kvůli mně, já se s ním rozešla. Tento půlhodinový rozhovor byl důležitý. Máme se naučit poslouchat Boha, který s námi komunikuje prostřednictvím okolností, které nás potkávají. Nemáme být svévolníci. Pán nás vede.

Spíše lidé nás vedou, než abychom my vedli je. Dělán nějaká videa a dostávám pozitivní zpětné vazby. Pán Bůh mě používá nějakým mě přesahujícím způsobem. Měl jsem nejdříve chlapský vzdor, nechtěl jsem to dělat. S prvním videem mě obelstili, nechtěl jsem to, ale navlíkli mě do toho. Nyní velký odběr – stal jsem se youtuberem. 😊 Říkám, co mě

napadne, vůbec si to nepřipravuji. Na začátku bylo jedno ANO. Kolik by mohlo být velkých milostí, kdybychom uměli říkat ANO – poddajně, pokorně ...

2. promluva

Představte si Pannu Marii, když se jí zjevil anděl ... požehnaná jsi ...ale počkej, jak to myslíš? ... nebo rodi v chlévě ... ukřižování ... Ať se mi stane podle tvého slova ... Fiat! Kolikrát v životě jsme my měli říct „fiat“. Máte radost, když víte, že Bůh se stará, že jedná – je to projev lásky. Svátý František se neradoval z darů, ale z lásky. Ty jsi pro mě, Bože, všechno. Svátý František opustil tento svět, našel perlu ... vše pryč, jen Bůh

Bůh nám někdy dává tu milost: Pojd! Kdo chce jít za mnou, vezmi svůj kříž a pojd' ... ne: odhod' svůj kříž. Stigmata, to není nic příjemného, jsou bolestivá; ale je to od Boha; nevnímáme kříže jako přikoří.

Jedna z vás byla v Assisi na pouti a Pán jí vzal doma manžela. Zemřel na kúru, kde ho svlékli, dali ho do igelitového pytle a stáhli ho z kúru dolů. :-o Ale svátý František také zemřel nahý.

Byl jsem v kapli a do telefonu mi přišlo od mé neteře, že jí zemřelo dítě. Napsal jsem jí „díky za dotek milosti“. Vzápětí mi od její matky (mé sestry) přišla zpráva, že souběžně s narozením malé Markéty Filomény ve stejný čas zemřel v hospici, kde sestra pracuje, dvouletý Martínek. Oba mají místo v nebi.

Řekli bychom – to by tak nemělo být. Ale najednou si uvědomíme, že to je radostné, vděčné ... Bůh to takto dělává. Nehledejme za vším znamením. Říkejme: Pane Bože, ved' mě, uschopni mě. I nemoci bývají požehnáním – smírná oběť, i Ježíš ji vykonal. Maruška Bláhová z pražského arcibiskupství se nabídla za oběť za nemocného kardinála Tomáška a v ten den ji porazilo auto a přerazilo jí nohu. Mějme víru přijmout lidsky náročné věci, které jsou od Boha požehnané. Boží politika je jiná než ta naše lidská. Pane Bože, ved' mě po svých cestách, oslav se v mém životě – já nevím, co mě čeká a co mám dělat, ale Ty to víš.

Lidé pořád něco očekávají, mají strach, plánují ... - ale nedržme to, pusťme to; co by nás mohlo odvrátit od lásky Kristovy? Ani vlas neztratíte ... jen vás zabijou 😊 – ale tím přijdete do lásky Kristovy. Nemůžeš dát pěstí kouři.

Františkánství je svoboda. Vzdáme se svých představ, ega, ale vůli si ponecháme – jsem Tvůj služebník, Pane. Maruška Ventová zemřela. Věděla, že odejde. Hezky se s ní mluvilo o smrti. Měla těžší mysl, ale najednou se usmála a řekla: „Šebo, já už se těším domů.“ Nenechme se určit mentalitou tohoto světa – nesvoboda, strach, neklid ...; ale když přijmeme, jsme schopni kříž i objímat. Kříž v nás probouzí i dobré věci.

Všichni jsme hříšníci – dokud dýcháme, pořád je z čeho se zpovídat; ale náš postoj k hříchu se mění, když se přiblížíme k Bohu, zostří se nám vnímání. Někteří ale mají hřích vytěsněný, své hříchy si ospravedlňují. Ale my máme činit pokání, můžeme chodit ke zpovědi každý den. Stačí i myšlenka, neupřímnost, klíčkování ... když sami sebe odsoudíme, Bůh nás neodsoudí, jen se usmívá ...

Neutíkat do satanovy sebespravedlnosti, ale být v přátelství s Bohem; problém je postoj k hříchu, nikoliv hřích sám. Hříchům se sami vrháme do náruče. Sebespravedlnost je past. Neuneseme pravdu o své pýše, zlomyslnosti ... Je to iluze, která jednou praskne, shoří ... I spravedlivý sedmkrát denně zhřeší. Cesta je žít s Bohem v přátelství, hřích nás neodděluje od Boží lásky. Jsem lhář x jenom někdy neříkám pravdu, protože jsem měl důvody ... 😊 Lhal jsem, pomlouval jsem, nemodlím se – to je zpověď. Pane, roztrhávám své srdce; tak moc bych chtěl; přicházím zkroušeně k Tvému milosrdenství. Při neupřímnosti – kněz může dát rozhřešení, ale nebe zůstane zavřené, protože chybí lítost. Poznání, uznání a vyznání hříchu + lítost = smysl zpovědi. Františkáni mají cestu, jak se vyvázat z hlubin sebespravedlnosti. Nesudte a nebudete souzeni, nesudte přísně. Člověk, který přijme ducha kajícího, nemůže soudit.

Měl jsem rozhovor s jednou maminkou, Vietnamkou, která se v Německu živila jako prostitutka, pasák byl cikán. Ten ji oplodnil, ona nechala dítě ve vlaku v kupé. Ale došla až ke křtu, má teď pět dětí. Potřebovala se mnou mluvit. Večer chodí uklízet kanceláře, při cestě zpět potkala nějakého vlezlého člověka, otravoval ji a ona ho hrozně seřvala. Nemohla pak z toho spát, bolelo ji srdce. Druhý den ho vyhledala a omluvila se mu. Měla potřebu se mu omluvit, protože použila zlo v sobě. Je třeba, abychom si v sobě drželi pocit viny – to je cesta ke svatosti.

Nebojte se dělat pokání – to je veliká pravdivost, není jiná cesta. Bez pokání se nedostaneme do nebe. Rodiče špatně odpouštějí dětem a obráceně. Hříchem a jeho neuznáním se sami exkomunikujeme. Náruč Boží je otevřená, když uznám svůj hřích. To je echt františkánské téma – současný trend je potlačení viny, bagatelizování viny – to vede k agresi, zlobě, neodpuštění ... nic nepomůže, když si nepřiznáš vinu.

Blaze všem františkánům, kteří našli cestu k pokání. Staré viny? Nahraď to třeba jinak a jinému, to je zadostiučinění. Po pokání něco proved', to lidi osvobozuje. Nějaká maminka kdysi byla na potratu, vyznala se ... - ale pořád neměla klid; a co takhle pracovat s dětmi? Začala ve farnosti něco dělat s dětmi a Bůh to přijal; po roce zažila klid.

Nějaký člověk v 90. letech nepoctivě zbohatl, vyzpovídal se, tak učil něco dobrého – dej peníze na něco dobrého ... to ale po mně nemůžeš chtít ... jako ten mladík, co odešel smutný od Pána Ježíše. Zadostiučinění – Zacheus pocítil Boží lásku a byl osvobozen. Když rozdá část svého majetku, napodobuje Boha – já jsem cesta ...

Nikdo nemá odvahu říct, že nebe je zadarmo. Láska a milosrdenství ano, ale je třeba mít Ježíše na 1. místě. Neměli bychom si jako terciáři být tak moc jisti nebem, nemáme-li čas na Pána Boha. Panna Maria: dejte Bohu čas, modlete se. Žijeme jako křesťané jinak, než to Bůh zamýšlel. Pokora, kajícnost, věrnost – ustoupit v sobě Bohu.

Ať vás toto povídání zneklidní. Žijte blízko Bohu a přijde ovoce Ducha svatého. (*Antonín Jaroslav Šedivý, OFS*)

Od bratra Garryho:

Alois Volkman: báseň ze sbírky Znovuzrození

Procházíme Adventem
nevědouce co očekávat
nevědouce v co věřit.

Procházíme Adventem
namísto co by Advent
procházel námi.

(Autor byl básník a lékař, přítel J. Seiferta a O. F. Bablera; některé jeho básně byly zhudebněny J. Pospíšilem, P. Klapilem a F. Domažlickým.)

David Kolinger: Adventní rozhlasová upoutávka

Milí přátelé,

zítra začíná Advent. V Žalmu 24 je obraz vysoko otevřených bran a odstranění všech bariér. Je to obraz vítání slavného krále. Ježíš je ten Král slávy, je král stále přicházející.

Přichází, protože miluje každého jednotlivého člověka. Bez toho, že si to někteří „zaslouží“ a jiní, alespoň po lidském soudu, nikoli. On je plný milosrdenství Chesed (láska, milost podle kabaly), protože všechno

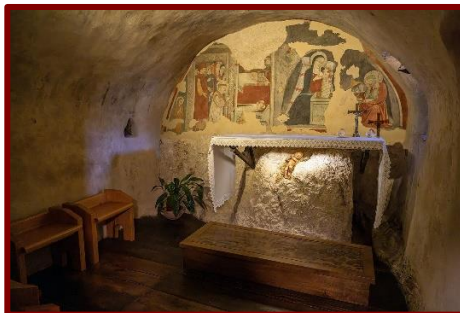
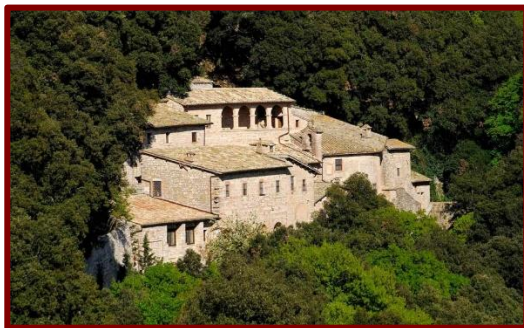
odsouzení, trest a důsledky našich hloupostí už vzal na sebe v podobě kříže.

Kamaráde, příteli, prosím, otevři mu své srdce. On je ta jediná cesta, jediná pravda a jediný život...

Od zítřejšího rána, tedy od neděle 1. prosince, můžete naladit na Rádíu 7 moje a Dášino kratičké (vždy jen pár minut) povídání o Adventu. Srdečně vás zveme k poslechu. Ráno vždy od 8:00 a v repríze od 18:00.

Požehnaný Advent!

Milé italské vzpomínky

Kalendář leden 2025

- **úterý 7. 1. Modlíme se (se sv. Antonínem)** - 15.30: formace s Anežkou Janou Pachnerovou, OFS (farní sál, Františkánská 11, Plzeň) / 16.00: adorace v kostele PMN; 17.00: mše svatá; 18.00 ekumenická modlitba ve farním sále (1. patro) pod vedením nové evangelické farářky ze Západního sboru
- **úterý 14. 1. Pomáháme (se sv. Anežkou)** - 16.00: adorace v kostele PMN; 17.00: mše svatá; pak ve farním sále modlitební setkání nad četbou z knihy Br. Leonharda Lehmana, OFMCap: František – mistr a učitel modlitby; kapitola 9. Co způsobí satanův pád / 10. Ty, stále jen Ty – ve všech obměnách, str. 141 – 169, název modliteb: Chvála ctností / Chvála Boží z La Verny; provází bratr Antonín Jaroslav Šedivý, OFS
- **úterý 21. 1. Setkáváme se (se sv. Františkem)** – 15.30: příprava agapé ve farním sále; 16.00: adorace v kostele NPM, 17.00: mše svatá; pak setkání společenství ve farním sále (nešpory, organizační záležitosti, formace, agapé, sdílení ...)
- **úterý 28. 1. Sdílíme se (se sv. Klárou)** – bude upřesněno
Pozn.: někdy může dojít k dílčím změnám. Kdo z vás se neúčastní aktivit MBS pravidelně každé úterý, raději si prosím ověřte na telefonu 731 433 121, že je vše podle plánu. Děkujeme.

VÝROČÍ v prosinci 2024 a v lednu 2025

Profese / věčné sliby: Bonaventura Karel Martin Duda (15. 12.), Marie Františka Ludmila Kučerová a Ludvík Milan Kučera (20. 1.)

Narozeniny: Františka Římská Pavla Ženíšková a Marie Františka Ludmila Kučerová (4. 12.), Terezie Dana Šedivá (20. 1.)

Přejeme hojnost Božího požehnání!

Nedávná úmrtí: Pavla Anna Kroyová (10. 12.) a Blažena Klečatská (13. 12.)

Redakční rada: Marie Františka Ludmila Kučerová, František Vladimír Tykvart, František Luboš Kolafa, Anežka Jana Pachnerová, Ludvíka Dagmar Spíralová, František Karel Ženíšek, Antonín Jaroslav Šedivý.

<http://www.mbssfrplzen.estranky.cz/>, <https://www.facebook.com/mbsplzen>

